

narod rošfchabnišch. Dajšcho nam s nimi huwołašch:
 „Zeseč buži Bogu we tej hušoŋnosćzi! zeseč buži Bogu tom
 Woščzu, až won nam swojog jadnog porožoneg syna
 k Humožnikoju dał jo! zeseč buži tom Božem Synoju,
 až won wěrnj złowek a našch bratsch jo hordował! zeseč
 buži tom s. Duchoju, až won, ako ten janžel (Luc. 1,
 35) pěrwej sapowěda, nad tu kněžnu Mariju pschisček, a
 we nej tu zloweznu Kristušowu naturu sgotował jo!

Dajšcho nam pať teke togo Humožnika sčogo swěta
 we wěre gorějwešch a wot zešeje hutschoby wěrišch, až
 won tež nam se narozik, a až won do togo swěta pschi-
 sček jo, tež naš hušoŋnit. Pscheto to słowo jo wěste a
 sčyknogo gorějwešcha dostojne, až Kristus Jesus do togo
 swěta jo pschisček, tych grěšnikow sbožnych zynit (1. Tim.
 1, 15). Dajšcho nam togodla psches nogo to humoženie
 wot grěcha, snerschi, zarta a satamaństwa a našchu ni-
 inernu s božnosć phtasch!

Dajšcho nam pať teke jomu tať služyšch, ako te swěte
 janžele jomu pschi jogo narodu služyli su a hiščezi pscheze
 služže (Ebr. 1, 6)! Dajšcho nam razi jogo wolu zynišch a
 jogo kasi we našch hutschobe měšch! Dajšcho nam jomu
 we jogo chudych bratschach služyšch, tych głodnych a laž-
 nych hochložišch, tych nagich hoblaz, tych słabych a žalof-
 nych se gorějwešch: To bužo jomu ten nejspodobnějšchy
 žek byšch a jedno ředne hobrazenie, kenz my jomu pschi-
 našomy.

Ša dajšcho nam hiščezi ras k jogo žlobu stupišch,
 žekowne na nogo poglědnušch a jomu tať sespivášch: